

V práci se mi podařilo zmapovat postoje k flirtu ve škole u mužské části pedagogického sboru jedné pražské základní školy. Postoje k chování, které by mohlo být označeno za flirt, jsou různé. Vycházejí z hodnotové orientace a zkušeností jednotlivých učitelů. Na základě toho mají jednotliví aktéři sklon reagovat a hodnotit situace odlišně. V podstatě je možné jejich postoje rozdělit do dvou skupin. Jedni považují flirt ve škole za zcela nepřijatelný, za chování, které ve škole nemá místo, a podle toho také dále uvažují o případném řešení. Je to podle nich něco, co se nesmí, pokud se přesto vyskytne, je lépe na něj nereagovat. Možnou sexualizaci vztahu žákyně učitel popírají. Druhá skupina učitelů flirt ze strany žákyně chápe jako něco přirozeného pro daný věk. U těchto se potom liší způsob reakcí na takové chování. Někteří reagují s humorem, situaci zlehčují; jiní se striktně vymezují a snaží se udržet si hranice a vysokou míru profesionality. To znamená, že na rozdíl od první skupiny před takovým chováním „nezavírají oči“, ale vědomě se snaží dát žákyni najevo svůj nesouhlas, snaží se její chování korigovat. Pro většinu mnou dotazovaných mužů je to téma aktuální a vzbudilo u nich opravdový zájem. Mnozí se k němu dosud ještě vracejí, mají tendenci se ujišťovat, že reagují správně a hovořit se mnou o tom. Z jejich reakcí v průběhu výzkumu i nyní po jeho skončení se zdá, že flirtování je téma, o kterém chtějí mluvit.